

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **H. R.**, zast. JUDr. Barborou Kašparovou, advokátkou se sídlem v Liberci, Revoluční 123/17, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně ze dne 9. 11. 2005 proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2005, č. j. 14 Az 276/2004 - 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost ze dne 9. 11. 2005 **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 8. 2003, č. j. OAM-354/VL-07-P22-2003. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodl, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, byl právnímu zástupci stěžovatelky, Mgr. A. V., jež stěžovatelku v řízení před krajským soudem zastupoval na základě plné moci ze dne 28. 8. 2003, doručen dne 20. 10. 2005.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Praze stěžovatelce – tj. čtvrtek 20. října 2005. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na čtvrtek 3. listopadu 2005.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě čtvrtek 3. 11. 2005. Podala-li stěžovatelka k poštovní přepravě kasační stížnost dne 9. 11. 2005, učinila tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud je však nucen podanou kasační stížnost odmítnout především z důvodu naplnění zákonných podmínek zakotvených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Ve smyslu tohoto ustanovení soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o této věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V daném případě byla krajskému soudu před podáním této kasační stížnosti doručena včas podaná kasační stížnost stěžovatelky datována dne 3. 11. 2005. Ohledně této vede Nejvyšší správní soud řízení pod č. j. 5 Azs 68/2006.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. května 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu